

Vägen tillbaka

Text: Suzie Peterson

Ett resebrev från Suzie Peterson som besökte Hille sommaren 2011 i fri översättning av Gösta Sjöberg. Den Per Olof som nämns var Suzies mormors far och emigrerade från N Åbyggeby 1868 tillsammans med sina föräldrar Jonas Andersson och Anna Katarina Lundberg samt 2 syskon. Brevet är avkortat i de delar som inte direkt berör Hille.

Sex av mina far/mor-föräldrar immigrerade från Sverige så jag är 75% svensk. Deras historier om farmarliv här i Amerika har berättats för mig så länge jag kan minnas. Man säger att man ska börja släktforskning med sina föräldrar. OK. De växte båda upp i grannstäder i Nebraska, USA. De möttes i Colorado, gifte sig och uppfostrade 4 barn. Mor ändrade aldrig sitt efternamn, född Peterson och gift Peterson. Man har sagt mig att "detta är vårt svenska namn".

Jag vet namnen på alla mina förfäder i USA. Men jag visste inte var i Sverige de kom ifrån. Jag behövde veta mer. Jag ville veta mer om deras liv innan de reste till Amerika. Jag började forska och vi startade "Swedish Genealogy Society of Colorado" med 8 medlemmar. Med ökande medlemstal ökade också resurserna. I gruppen lärde vi av varandra och kom ganska långt. Vi möts varje månad och lär oss hur vi hittar i olika källor som Genline, Arkiv Digital, Disbyt, Svar, Ancestry.com, censuslistor och dödböcker. En del medlemmar bor både i USA och i Sverige. Genom att spåra varje familj bakåt i tiden finner jag deras hemförsamling, födelsedatum, dödsdatum och giftermål.

Jag kom i kontakt med Gösta Sjöberg och han hade mycket om min familj i Hille församling tillbaka till 1500-talet. Det glädde mitt hjärta, han visade t.o.m. att vi var släkt, jag är mycket glad att jag hittade levande släktingar.

Jag anländer till Sverige i maj och slås av hur rent Sverige är. Rundturen börjar med lite turistande i Dalarna och fortsätter sedan till Hille. Gudstjänst i Hille kyrka är min första kontakt med mina anor. Kyrkan är byggd 1858-1860 så detta är den kyrka som min anfader Per Olof besökte innan han emigrerade 1868. Jag får en guidad tur i kyrkan och får se den stora kristusmålningen och andra

dekorationer, det fina träkrucifixet från 1400-talet, bevarade färgglada mässdräkter och original-ljusstakarna som hängde över mittgången. Jag är överväldigad av historien.

Gösta Sjöberg har arrangerat en rundtur i Hembygdsgården med deras engelskspråkige medlem Howard Coombs, som är ansvarig för gården. Huvudbyggnaderna kommer ursprungligen från N Åbyggeby där Per Olof och hans far Jonas Andersson bodde, de flyttades till sin nuvarande plats 1944.

Per Olof har säkert besökt husen och jag är den förste Amerikanske familjemedlemmen att besöka husen och det finns mycket historia att se. Gösta tar mig med till platsen där husen en gång stod och visar mig området där min Anderssonfamilj bodde. Det är vackert fast det regnar, jag föreställer mig hur livet var och ser hur det är. Tänker att ingen i vår familj stått här på 143 år!

Jag åker vidare mot Oslättfors. Jag minns att Hembygdsgården har ett porträtt av Lars Paul Esbjörn. Han förkunnade i Hille innan han kom till Amerika 1849, han var präst i Oslättfors. När han återvände till Sverige 1963 blev han pastor i Östervåla, där han också är begravd. Jag finner Oslättfors och tar många fotografier.

Återvänder som turist till Gamla Stan och besöker bland annat Vasa, vilket ger mig lite tankar hur det kunde vara att resa över havet till ett annat land. Vilket beslut att lämna det vackra Sverige och bege sig till ett land med okända vedermödor för att skapa sig ett nytt liv i Amerika. Utan deras mod och beslutsamhet hade våra familjer aldrig mötts.

Jag avslutar min resa till Sverige helt överväldigad med information. Hänförd stod jag på mark som min familj lämnat. Det känns konstigt nog som mina förfäder har guidad mig genom sitt land. Det känns som jag inte kunnat göra resan ensam men med allas hjälp har jag klarat det. Jag har mött flera levande släktingar alla förtjusta att finna en Amerikansk släkting.

Vid avskedet tänkte vi alla "jag är så glad att vi träffats och det är så trist att skiljas" och "jag kommer verkligen att sakna dig".

[Hillebygden, Nr. 1, 2012]